

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Anthologia Sacra

Ex Probatissimis Vtrivsqve Linguæ patribus collecta, atque Octastichis
versibus comprehensa

Billy, Jacques de

Parisiis, M.D.LXXV.

Quàm sit arduum cupiditatibus imperare. 44.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50828](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50828)

rat auaritia: isti sũt vermes quos
 generat diuitiarũ cæca cupiditas
 his, q̄ habet pecunias, & videtes
 in necessitate fratres suos claudũt
 ab eis viscera sua. propterea & A-
 postolº dicit: Diuitibº autẽ seculi
 huius præcipe nõ superbè sapere.

Quam sit arduum cupiditatibus imperare.

44.

*Fœnoribus quidam tot sese obstrinxerat olim,
 Nulla quies vt ei nocte dieque foret.
 Creditor instabat namque vnus & alter in horas:
 Nec, quò se planè vertere posset, erat.
 Credita persoluit tamen hic cum fœnore tandem
 Omnia, sic misero parta labore quies.
 Parta quidem haud obteta tamen: nam creditor vnus,
 Vsque licet capiens, vsque molestus erat.*

SCHOLIA.

*Fœnoribus quidam) Cũ senex qui- Collat. 5.
 dam, vt refert Cassianus à philo- cap. 21.
 sophis quibusdã vt rusticus exa-
 gitaretur, huiusmodi problema
 illis soluendũ proposuit. Multis,
 inquit, creditoribus pater meus
 me dereliquit obnoxium: ceteris ad*

S A C R A

integrum soluens ab omni
 uentionis eorū molestia libe
 rum: vni satisfacere quotidie
 uendo non possum. Quod
 illi exponere minimè potuiss
 sic ille explicuit, vt per ceter
 creditores reliqua vitia inte
 geret, quib⁹ aliquādo obno
 fuerat: verū inspirante ipsi
 desiderium libertatis, cunctis
 tanquam molestissimis crea
 ribus, renunciās, mundo &
 nem substātiā, quę illi succē
 ne patris obuenerat, à se pat
 abiiciēs, satisfecerat, ab eiq
 sus absolutus fuerat. Ceterū
 stimulis nullo modo carere
 terat. Ac sanè pij omnes viri,
 Christianæ vitæ perfectionē
 plexi sunt, plurimū in eo lab
 subierunt, vt ad id peruenire
 quod idem Cassianus alibi
 nempe vt cibi refectionem, n

*Lib. 5. de
 Instit.
 cœnob.
 cap. 14.*

iucūditati cōcessam, quàm oneris
vice sibi impositam agnoscerent,
magisq; eā necessariam corpori,
quàm desiderabilem animæ, sen-
tirent attributā. Ac valde quoq;
notandū est quod paulò post ait:
Ciborū nō solū superfluous appe-
titus virtutū cōtemplatione cal-
cādus, sed etiā ipsi naturæ neces-
sarius, tanquā castitati cōtrarius,
nō sine cordis anxietate sumend^o
est. Et ita demū vitæ nostræ insti-
tuendus est cursus, vt nullū magis
sit tempus, quo sentiamus nos à
spiritualib^o studiis reuocari, quā
quo descēdere ad necessariā cor-
poris curā eius fragilitate cōpel-
limur. Quò etiā pertinet id quod
ait in Confessionibus Augustin^o.
Hoc me inquit, ad Deū, docuisti,
vt quēadmodū medicamenta, sic
alimenta sumpturus accedā. Sed
dum ad quietem satietatis ex in-

digentiæ molestia transeo in
trāsitu insidiatur laqueus con
piscentiæ.

Pri^o se quisq; corrigat, quā
gendos alios suscipiat.

Horrendi sceleris pœnas t ribus vna pependit,
Dum relique sumunt arma, iubente Deo.
Antè tamen, meritis quàm possent sumere pœnas
Victores pugna bis cecidere gravi.
Quid sibi vult, quòd dum sanctissima iussa Tenent
Exequitur populus, bis tamen ipse cadit?
Nempe quòd ille alios qui tentat plectere, debet
Ipse prius vindex criminis esse sui.

S C H O L I A.

Lib. 3. Horrendi sceleris) D. Hieronymus
Com. ad exponens hæc verba Pauli
Ephes. gis autem redarguite, Inter ca
cap. 5. ra mādata, inquit, etiā peccato
posse arguere, maximè libera
est. Sed hoc ille potest facere,
Mat. 7. non meretur audire, Hypoc
eiice primū trabē de oculo
& tunc videbis, vt eiicias festu
de oculo fratris tui. Atque eo
operā